

Statsministeren imødegik paa en Række Punkter den Kritik, der var kommet til Orde — en Kritik, han i øvrigt fandt overmaade lemfældig —, og de Betragtninger, der var fremsat fra flere Sider. Der havde, udtalte *Ministeren*, været tilstrækkelig mange Omvæltninger og ændrede Situationer i Verdensudviklingen i de sidste Aar til at vise, at det ikke var ud fra en stiv dogmatisk Politik, man maatte hælde i disse Tider, men tværtimod ud fra en praktisk Opfattelse af Midlerne til det Maal: at søge de flest mulige befriet for den størst mulige Del af de Lidelser, Krisen medfører, og at tilvejebringe Produktion i det Omfang, som det maatte være muligt, til Fordel for hele Folket og Landet. — I Anledning af en Udtalelse af Krag ytrede *Ministeren* Tvivl om, at det var klogt paa Forhaand at udelukke Skatter som Dækningsmulighed. — Overfor Christmas Møller hævdede han, at Hovedindsatsen ved Folketingsvalget var Spørgsmaalet om Opretholdelse af Valutacentral og Importregulering. Hvis der ved Siden heraf havde foreligget noget Tilsagn, var det Tilsagnet om i videst mulig Udstrækning at søge at hjælpe Befolkningen gennem Krisens Vanskeligheder med de Midler, som enhver Tid maatte kræve, og som det til enhver Tid maatte være politisk muligt at anvende. Det var fremdeles Regeringens Bestræbelse at værne Kronen, og denne Bestræbelse blev nu fortsat med Støtte af Venstre, efter at der ved Forliget var opnaaet Enighed om at fastholde en bestemt Kurs. Hvad Christmas Møller havde sagt om en Svigten af Kronen, var ikke rigtigt. »Kronen var i Bevægelse paa Grund af ansvarsløse Indflydelser, og vi fandt da et Skridt som det, der blev foretaget, nødvendigt. Samtidig var det et Led i politiske Afgørelser af vidtrækkende Betydning for den største Del af Befolkningen.«

Efter at *Finansministeren* havde knyttet nogle korte Bemærkninger til de specielle finansielle Udtalelser, der var fremsat, havde endnu en Række Talere Ordet. *Thomsen* (V.) ønskede »at tolke det, som den jævne Mand ude i det arbejdende Landbrug føler og tænker«, og *Sieghfredsen* (V.) omtalte Betydningen af Forliget, som han betragtede som »et Skridt i den rigtige Retning, en Station paa Vejen«. *Holstein* (V.) rejste »to nationale og statspolitiske Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning og af stor aktuel Interesse«, nemlig Spørgsmaalet om Regeringens sønderjydske Politik og Spørgsmaalet om dens Politik paa Østgrønland i den nærmest kommende Tid. *A. Svensson* (K. F.) gjorde Rede for den senere Tids Begivenheder ved Sydgrænsen. Baade hans og *Holsteins* Udtalelser gav *Schmidt* (Sl. P.) Anledning til at udvikle sit Syn paa Forholdene. *Munch-Petersen* (D. K.) hævdede, at det kommunistiske Partis Repræsentanter havde